

FLĂCĂRA ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XI Nr. 3133

4 pagini, 20 bani

Marți, 31 august 1954

Un vast program pentru făurirea buneistări a oamenilor muncii

Ziarele au publicat ieri proiectul d. Directive al Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani — document de o covârșitoare importanță în dezvoltarea economiei naționale, în viața poporului nostru. Proiectul de Directive urmărește îndeplinirea uneia din principalele sarcini trasate de partid și guvern, și anume: organizarea creșterii puterii a producției agricole pentru obținerea în următorii 2-3 ani a unei abundențe de produse necesare ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc la orașe și sat.

Plenara largită a C.C. al partidului din august 1953 a hotărât orientarea cursului politicii noastre economice spre o repartizare mai justă a mijloacelor materiale și îndreptarea investițiilor în vederea unei dezvoltări continue, raționale, a industriei grele, temelia dezvoltării economiei naționale, a lichidării rămănelor în urmă a agriculturii față de industrie și a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

În ultimul an — datorită măsurilor luate după plenară — s-au obținut unele succese pe drumul dezvoltării agriculturii. A crescut volumul investițiilor, s-a elaborat și a început să se aplice legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor, a sporit numărul de tractoare, mașini și unelte, s-a mărit suprafața însemnată cu porumb, culturi tehnice și legumicole etc.

Cu toate acestea, nivelul actual al producției agricole a rămas mult în urma cerințelor crescânde de aprovizionare a populației muncitoare cu produse vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Proiectul de Directive cuprinde un ansamblu de măsuri economice, organizatorice și tehnice menite să ducă la ridicarea agriculturii — veriga hotărâtoare pentru dezvoltarea și înflăcărea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor. Aplicarea acestor măsuri va face ca în următorii 2-3 ani să se realizeze o cotitură în dezvoltarea producției agricole și să se obțină sporirea producției la hectar la toate culturile și în special la grâu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, bumbac, floarea soarelui, să se obțină mărire numărului de animale și a productivității lor, valorificarea rațională a terenurilor slab cultivate și necultivate.

Ciud și studiind acest proiect de Directive, fiecare om al muncii vede în el un adevărat program de acțiune pentru lichidarea lipsurilor existente în domeniul aprovizionării, un program de mare însemnată pentru făurirea buneistări a poporului.

Un prim șir de măsuri prevăd a sute de mii de hectare de pământ să fie redade agriculturii prin îndiguri, desecări, defrișări, să se folosească toate rezervele de terenuri, astfel ca în 1956 să dispunem de 10 milioane hectare pământ arabil. Aceasta va da posibilitate de a se extinde suprafețele unor culturi principale precum și suprafețele pășunilor și fânețelor necesare sporirii stocului de furaje și dezvoltării creșterii animalelor.

Principala condiție pentru dezvoltarea tuturor ramurilor de producție vegetală, pentru dezvoltarea creșterii animalelor și îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii — o constituie sporirea producției de cereale. În următorii 2-3 ani va trebui să ajungem la o producție globală de 10.500.000 tone. Proiectul de Directive atrage în mod deosebit atenția organizațiilor de partid, sfaturilor populare și organelor agricole, asupra necesității de a îmbunătăți în mod hotărât agrotehnica culturii cerealelor prin introducerea și respectarea regulilor agrotehnice.

Combătând șablonul în aplicarea unor metode agrotehnice, proiectul de Directive prevede ca termenele optime pentru însemnat să fie stabilite pentru fiecare raion de organe locale și prevede organizarea unei constatări în scopul dezalerii problemei raționării culturilor agricole, ținând seama de condițiile de climă și sol și de agrotehnica practică.

O importanță principală are de asemenea hotărârea de a nu se mai da planuri de cultură pentru cereale gospodăriilor individuale, urmînd ca acestea să primească pînă la 1 septembrie al fiecărui an numai obligațiile pentru predarea cotelor de cereale către stat.

În ceea ce privește producția de

plante tehnice, în următorii 2-3 ani, aceasta va crește pînă la 100.000 tone bumbac neegrenat, 2.100.000 tone sfeclă de zahăr, 430.000 tone floarea soarelui etc., iar suprafața cultivată cu cartofi și legume va fi extinsă pînă la 480.000 ha. În 1956, din care cel puțin 270.000 ha. cu cartofi.

Toate centrele muncitorești și orașele industriale trebuie să-și aibă la bază proprie de aprovizionare cu cartofi și legume. Se va extinde cultura cartofului în zonele de munte, unde cartoful reușește să dea producții mai mari decît porumbul, iar în localitățile cunoscute ca fiind în trecut cultivate cu cartofi și legume aceste culturi vor fi din nou introduse, folosindu-se astfel experiența acumulată de cultivatori și condițiile favorabile. Se va extinde metoda plantării de vară a cartofilor.

Posibilități largi de dezvoltare se deschid și viticulturii și pomiculturii. Zeci de mii de hectare de vii și livezi cu vițe și pomi bătrîni vor fi regenerați. Producția de struguri și fructe va crește simțitor.

Proiectul de Directive prevede măsuri pentru continuarea dezvoltării creșterii animalelor și anume: crearea unei baze furajere corespunzătoare, aplicarea metodelor superioare de creștere, asigurarea asistenței și îndrumării zootehnice permanente și calificate, participarea efectivă a stațiilor de mașini și tractoare la mecanizarea muncilor grele în zootehnie. Aplicarea acestor măsuri va duce la sporirea numerică a șeptelului și la mărire producției de carne, lapte, lînă și alte produse animale.

Deosebit de importante sînt măsurile cu privire la aprovizionarea tehnico-materială a agriculturii. Dotarea și aprovizionarea agriculturii cu tractoare, mașini agricole, piese de schimb, utilaje de reparatii, îngrășăminte minerale și alte mijloace de producție și materiale constituie o problemă hotărâtoare pentru dezvoltarea agriculturii.

Bogata experiență a agriculturii sovietice arată că avîntul agriculturii este de neconceput fără o largă mecanizare a muncilor agricole. În condițiile actuale crește considerabil rolul S.M.T.-urilor: ca puncte de sprijin ale statului democrat-popular în organizarea dezvoltării producției agricole și în îndrumarea țărănimii muncitoare pe calea transformării socialiste a agriculturii. Măsurile prevăzute de proiect în scopul îmbunătățirii muncii S.M.T.-urilor au tocmai rolul de a întări rolul lor organizatoric și răspunderea lor în producția agricolă. Înzestrarea S.M.T.-urilor cu utilajul necesar și încadrarea lor cu cadre calificate și stabile vor mări capacitatea lor tehnică și organizatorică pentru o cit mai largă mecanizare a proceselor de producție din gospodăriile colective, întovărășirile agricole și pentru cuprinderea unui volum cit mai mare din lucrările agricole de bază ale sectorului particular.

Îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat este o necesitate imperioasă pentru dezvoltarea agriculturii noastre. Gospodăriile agricole de stat trebuie să înlăture defecțiunile grave care persistă în organizarea conducerii și producției, să devină gospodării socialiste model, gospodării rentabile, exemplu pentru țărănimia muncitoare. Dată fiind importanța întăririi lor economice-organizatorice, — proiectul prevede măsuri pentru sporirea suprafețelor lor arabile, a producției agricole și animale astfel încît gospodăriile agricole de stat să livreze numeroase animale de reproducție și însemnate cantități de semințe selecționate și material săditor pomicol și viticol.

Un loc covârșitor de important ocupă în proiectul de Directive măsurile cu privire la întărirea organizatorice-economice a gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole existente și la sporirea numărului lor. Transformarea socialistă a agriculturii răspunde intereselor fundamentale ale clasei muncitoare cit și ale țărănimii muncitoare: ea rezolvă definitiv problema aprovizionării înbelșugate a industriei cu materii prime și a populației de la orașe cu produse agricole alimentare și făurește o viață demnă și cultă țărănimii muncitoare. Munca pentru consolidarea gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole și crearea de noi gospodării colective și întovărășiri

este una din principalele sarcini permanente ale partidului. Proiectul de Directive prevede măsuri pentru organizarea teritoriului și introducerea asolamentului rațional în gospodăriile agricole colective, încadrarea lor cu ingineri agronomi, măsuri pentru sporirea ajutorului pe care trebuie să-l dea S.M.T.-urile în vederea organizării și mecanizării producției. Un șir de măsuri sînt prevăzute pentru întărirea și dezvoltarea întovărășirilor.

O deosebită importanță trebuie acordată diferitelor forme de asociere a unor grupe mai mari sau mai mici de țărani muncitori care de bunăvoie își unesc total sau parțial pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă pămîntul și alte mijloace de producție în vederea muncii în comun, a contracării în comun sau a folosirii în comun a mașinilor agricole ale statului. Aceste asociații vor găsi un larg sprijin din partea partidului și statului.

La formarea de noi gospodării colective, întovărășiri și asocieri trebuie să se respecte cu strictețe principiul liberului consimțămînt al țărănilor muncitori.

Asigurarea investițiilor și realizarea la timp și în cele mai bune condiții a construcțiilor de ateliere, remize, magazii, grajduri, precum și de locuințe și grupuri sociale, reprezintă o condiție dintre cele mai importante pentru dezvoltarea producției agricole, vegetale și animale. În acest scop vor fi alocate sume foarte mari: 3 miliarde în anul 1955 și 4 miliarde în anul 1956. Vor fi construite 20 S.M.T.-uri noi, vor fi dotate S.M.T.-urile și gospodăriile de stat existente cu clădiri necesare producției și bunei cuțări a muncitorilor și tehnicienilor. Gospodăriilor colective li se vor repartiza din timp credite și materiale necesare construcțiilor.

Îndeplinirea cu succes a sarcinilor ridicării agriculturii este indisolubil legată de colțteresarea materială a țărănilor muncitori și a tuturor oamenilor muncii din agricultură în sporirea producției agricole. Politică partidului nostru de colțteresare materială a țărănilor muncitori la sporirea producției agricole întărește pe plan economic alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare și rolul conducător al clasei muncitoare în această alianță și ducă la largirea schimbului de mărfuri între oraș și sat, la îmbunătățirea aprovizionării celor ce muncesc alit la orașe cit și la sate. Măsurile cu privire la îmbunătățirea sistemului de contracare și schimb, de calculare a impozitelor agricole, etc., constituie paternea stimulente în ridicarea producției agricole vegetale și animale.

Proiectul prevede ample măsuri pentru asigurarea cadrelor necesare agriculturii, pentru ridicarea învățămîntului agricol de toate gradele la nivelul cerințelor. Se va amplifica acțiunea de pregătire în școli superioare și medii a unui număr mai mare de ingineri și tehnicieni agronomi. Se va pune capăt fluctuației de cadre și folosirii iraționale a inginerilor, tehnicienilor, medicilor veterinari, etc.

Măsurile prevăzute creează largi posibilități oamenilor de știință și tehnicienilor din agricultură pentru a-și dezvolta activitatea în scopul rezolvării problemelor ridicării producției vegetale, sporirii productivității animalelor și creșterii nivelului de mecanizare. Planurile temalice vor fi îmbunătățite; va lua ființă un Institut de cercetări în pomicultură și alit în viticultură. Se va largi rețeaua de stațiuni experimentale.

Asemenea mărț plan de ridicare a agriculturii era de neconceput în timpul regimului burghez-moșieresc. Asemenea planuri pot fi elaborate numai acolo unde poporul și-a luat soartă în propriile sale mîini și unde la putere se află clasa muncitoare aliată cu țărănimia muncitoare, unde la cîrmă țării se află un partid revoluționar călăuzit de gîlcița marxist-leninistă, devotat cauzei poporului muncitor.

Realizarea pr-vederilor proiectului de Directive necesită serioase eforturi din partea întregului nostru popor muncitor, a tuturor organizațiilor de partid, a ministerelor și organizațiilor centrale de stat, a oamenilor muncii de la sate, a muncitorilor și tehnicienilor din fabrici și uzine, a oamenilor de știință.

Sarcini de mare răspundere revin unor ministere, instituții centrale și comitetelor executive ale sfaturilor populare, care trebuie să lichideze subaprecierea problemelor agriculturii și să facă în mod operativ cotitura necesară în această privință.

(Continuare în pag. 2.)

IN INTERIORUL ZIARULUI:

— Din Tăra constructorilor comunismului pag. 2.
— Sfaturi pentru gospodine — Prepararea conservelor populare pag. 2.
— Cultură fizică și sport pag. 2.
— Viața de partid — Pregătiri în vederea deschiderii noului an școlar în sistemul învățămîntului de partid pag. 3.

— Pentru îmbunătățirea muncii comisiunilor permanente ale sfaturilor populare pag. 3.
— În fața hărții — Taiwanul pag. 4.
— Politica externă a Indiei nemulțumeste cercurile conducătoare americane pag. 4.
— S.U.A. continuă să exercite presiuni asupra Franței pag. 4.

— Amestecul căpîlîștilor americani în evenimente din Brazilia pag. 4.
— Încercări de înăbușire a mișcării greviste din Germania occidentală pag. 4.
— Persecutarea în S.U.A. a foștilor prizonieri americani din războiul coreean pag. 4.

Mărețele perspective de dezvoltare a agriculturii noastre

Spre o tot mai ridicată producție de legume și cartofi

Cu multă dragoste am primit și, alături de mine, toți ceilalți colecțiști, apariția Proiectului Directivei Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Din fiecare cuvînt din aceste Directive reiese limpede marea grijă ce o poartă partidul nostru ridicării agriculturii pe o treaptă tot mai înaltă.

Mă gîndesc cum era gospodăria noastră colectivă la început. Cele 47 de familii de țărani muncitori, ce formăm gospodăria agricolă colectivă „Elena Pavel”, nu lucram pe atunci pămîntul după regulile agrotehnice. Cu timpul însă lucrurile s-au schimbat.

An de an a crescut numărul țărănilor muncitori ce s-au convins de foloasele muncii în colectiv. În prezent peste 180 de familii lucrează în gospodăria noastră colectivă.

Cu ajutorul partidului și guvernului, gospodăria noastră a început să se dezvolte. Astfel, în decursul anilor

a fost îmbogățit parcul de unelte de lucru necesare, s-a construit un frumos grajd pentru vite, au luat ființă două noi secțoare: cel legumicol, ce se întinde pe o suprafață de peste 12 ha. de grădină irigată, și sectorul zootehnic. Culturile de legume au adus mari venituri gospodăriei colective. A dat bune rezultate cultura de vară a cartofilor.

În Directivele publicate noi vedem cum partidul se preocupă ca pe viitor gospodăriile colective să ia o tot mai mare dezvoltare. Cu multă mîndrie ne gîndim spre viitor, cînd pe lăratele gospodăriilor colective vor lucra mai multe tractoare, combine și alte mașini moderne, iar cu ajutorul tehnicienilor și inginerilor, ce vor veni la noi, vom putea obține succese mai mari pe drumul măritării producției agricole vegetale și animale.

De o mare importanță sînt prevederile proiectului de Directive privind mărire producției de cartofi și legume. În acest proiect se spune: „Să

se reintroducă aceste culturi în localitățile cunoscute ca fiind în trecut cultivate de cartofi și legume, cum sînt: Aradul Nou, Vinga, Fălticeni și altele, folosindu-se astfel experiența acumulată de cultivatori și condițiile naturale favorabile...”

Această sarcină o vom duce la îndeplinire prin mărirea suprafețelor însemnate cu legume și cartofi, punîndu-ne toate cunoștințele, toată experiența colectivităților mai vîrstnice în slujba înfăptuirii ei.

Utemiștii din cadrul gospodăriei colective, printre care mă număr și eu, ne luăm angajamentul că vom depune toată sîrguința pentru a populariza pe larg prevederile Directivei în rîndul colecțiștilor și, înzecîndu-ne eforturile, vom lupta din răsputeri pentru aplicarea lor în practică.

Lazăr Avei,
șef de echipă la gospodăria colectivă din Aradul Nou

Pentru mărirea producției agricole

Proiectul Directivei Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani prezintă un vast program, care va duce la o cotitură importantă în ridicarea la un nivel tot mai înalt a agriculturii și a măritării producției agricole.

Sarcinile ce revin Ministerului Agriculturii și Silviculturii și tuturor unităților cu caracter agricol — științific, experimental, didactic și productiv precum și tuturor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din agricultură sînt sarcini mărețe ce trebuie să se realizeze cu toată răspunderea.

Așa cum reiese din Directive, munca organelor agricole n-a fost dusă în condiții optime — dînd — din această cauză — randamentul dorit.

Astfel, începînd de la pregătirea cadrelor ele erau prea îngust specializate în ramura respectivă. Tehnicienii de la regiune și de la raioane, se pierdeau în lucrări de birou sau

muncă de îndrumare administrativă și nici decum tehnică. Organele agricole din comune au în multe cazuri un nivel profesional scăzut. Ele deci nu pot contribui în măsură corespunzătoare la introducerea metodelor avansate de lucru pentru sporirea producției agricole.

Pentru ridicarea producției la hectar este necesar să se cultive în fiecare regiune și chiar în fiecare raion soiurile cele mai potrivite, adică să se efectueze raionarea soiurilor de plante și animale, lucru ce nu s-a executat decît în prea mică măsură pînă în prezent. Experiențele făcute de către stațiunile de cercetări, nu au fost în suficientă măsură legate de unitățile producătoare și de specificul locului.

Directivele mai arată că gospodăriile agricole de stat au datorită să marească suprafața arabilă și să mărească simțitor producția la ha, prin mecanizarea și întreținerea metodelor avansate. Ele au datorită de a

înmulți soiurile raionale, astfel ca în 1956 toate suprafețele cultivate cu cereale și plante tehnice să fie însemnate cu semințe de soi.

Pentru înălțarea acestor lipsuri, pentru ridicarea agriculturii noastre pe o treaptă mai superioară, noi inginerii agronomi avem sarcini de mare răspundere, și intensificăm munca tehnică de îndrumare, legînd cunoștințele și experiențele științifice de practică și specificul terenului, utilizînd și popularizînd practica și experiența fruntașilor în producție, cointeresînd pe micul producător la ridicarea producției, punînd la îndemîna țărănilor muncitori toate cunoștințele noastre vom putea să ridicăm cu succes producția agricolă, pentru satisfacerea cerințelor mereu crescînde ale oamenilor muncii.

Inginer Albini Tudor
de la Direcția agricolă regională Arad

Tot mai multă mobilă pentru oamenii muncii

An de an crește numărul gariturilor de mobilă care sînt cumpărate pe rate de oamenii muncii din orașul nostru. Numai la I.C.S. magazinul „Universal” s-au vîndut oamenilor muncii în anul 1954 mobilă ca: dormitoare, camere combinate, buclării, scaune, paturi pentru copii, de 7,62 ori mai multe ca în 1950.

În urma plenarei largite din august 1953 a C.C. al P.M.R., a crescut și mai mult numărul oamenilor muncii care au avut posibilitatea să-și cumpere mobilă pe rate. În perioada de la 1 ianuarie 1954 pînă la 23 august a. c. s-au vîndut pe rate oa-

menilor muncii din orașul nostru, față de aceeași perioadă a anului trecut, mai mult cu 100 garituri de camere combinate, cu 32 dormitoare, cu 1654 scaune.

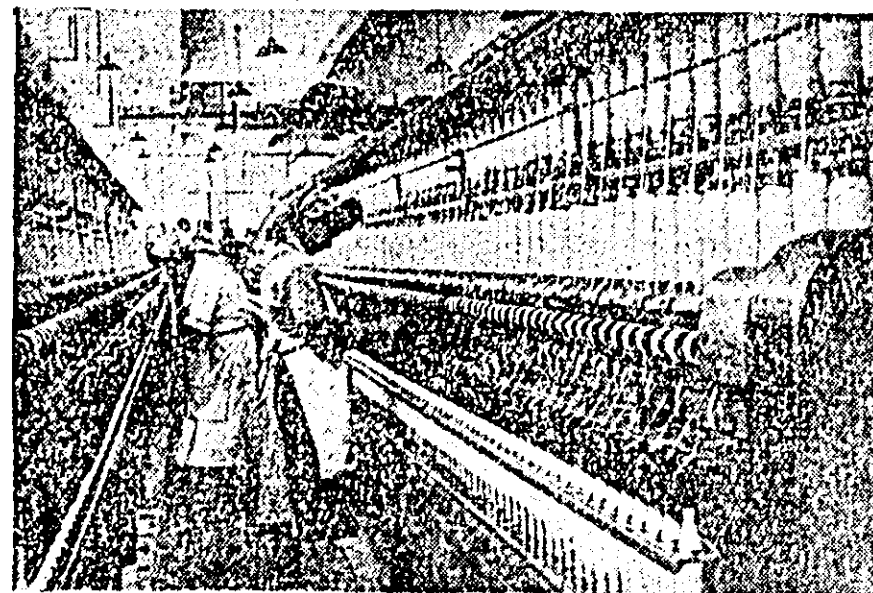
Valoarea mobilelor vîndute anul acesta întrece valoarea mobilelor vîndute în aceeași perioadă a anului trecut cu 740.000 lei.

Fiind o medie a vînzărilor de mobilă în perioada 1 ianuarie—23 August a. c., reiese că în fiecare zi un muncitor și-a cumpărat mobilă pentru o cameră combinată, la fiecare trei zile 7 muncitori și-au cumpărat mobilă pentru un dormitor, la fie-

care 2 zile cite trei muncitori și-au cumpărat mobilă pentru buclărie și la fiecare 2 zile 7 muncitori și-au cumpărat cite un număr de patru scaune fiecare.

Printre muncitorii ce și-au cumpărat în ultimul timp mobilă pe rate din acest magazin se numără Adam Vichintie de la Atelierele C.F.R., Carol Abraham de la „Fămura roșie”, Nicolae Angheliță de la întreprinderea „7 Noiembrie”, Elena Aldea de la uzinele „30 Decembrie”, Lucia Crețu de la „Teba”, Ion Iancu de la „Libertatea” și alții.

Prin noua filatură a fabricii „Teba”

★ În cîntea zilei de 23 August a fost pusă parțial în funcțiune, înainte de termen cu cinci săptămîni, noua filatură de bumbac a fabricii „Teba”. Această filatură este înzestrată cu utilaj modern de mare capacitate productivă. O mare parte din mașini au fost construite în țara noastră de către uzinele metalurgice „Unirea” Cluj, I.M.S. Cîmpulung Muscel și „Metalurgica” Sibiu, iar o parte din utilaj a fost importat din R.D. Germană.

Cele două clisee alăturate înfățișează aspecte din secțiile ringuri și carde ale noii filaturi. Muncitorii antrenati în întrecere socialistă au început lucrul încă din prima zi pentru a produce fire de cea mai bună calitate.

Din Țara constructorilor comunismului

Pe malurile Sviagăi

de Iosif Dik

Pe vremuri malurile pârăsenite, săbatică, ale micului râuleț Sviagă erau locul preferat de joacă al copiilor, era locul preferat al pescarilor. În ultimii ani însă s-a schimbat radical peisajul de pe Sviagă. Pe malurile râului a luat ființă o așezare muncitorească bine amenajată. Acolo unde înainte era un loc vîrnat, se înalță în prezent secțiile imense ale uzinei de motoare de mic litraj și vilele vopsite în albastru în care locuiesc muncitorii.

Un motor de mic litraj — compact, de trei sau de șase cai putere, este de neînlocuit în agricultură. El poate pompa apa din fântinile adânci, racordat la un dinam, el furnizează curent nodurilor de radiofrecvență și caravanelor cinematografice... Dar cele ale întrebuințării nu are acest mic, dar puternic agregat! El este astăzi cerut cu insistență de colhozuri.

Cînd l-am rugat pe Tihon Nikitiț Fedișin, inginerul șef al uzinei, să ne spună care sînt cei mai buni muncitori, el ne-a răspuns: Duceți-vă în secția Klaviei Agalanova — este o lucrătoare minunată!

Pentru a ajunge la Klavie Agalanova am trecut prin toate secțiile. De jur împrejur pe piesele fixate pe strunguri (șinele în suvoi subțire, o emulsie de culoare caldă. Mașinile de rabolat ciocăneau ritmic așchiind dintr-un lingou un șpan argintiu. În secția unde ne-am oprit domnea însă liniște deplină. Pe conveier se deplasa de la un strung la altul un piston strălucitor de automobil, care părea nichelat. Mașinile verificau exactitatea prelucrării și-l ambalau. Această piesă aproape nu a fost atinsă de mîna omenească.

Verificarea Klaviei Agalovici este o fată timidă, cu ochi negri inteligenți, cu fața îmbujorată. Ea ne-a vorbit însă cu multă însuflețire despre fetele din brigada sa. Ele montează vinciuri de cîte două tone și au ocupat primul loc în întrecerea pe uzină.

— Klavie lucrează cu mult suflet, — ne-a spus un tînăr maistru care s-a apropiat de noi. În genere, avem în uzina noastră un tînet admirabil.

El ni l-a recomandat cu multă căldură pe alezorul Plitenkov.

Alexei Plitenkov este îmbrăcat curat, în jurul lui, pe masa de lucru și pe mașina de alezat domnește o ordine perfectă. Munca lui este foarte complicată. El confecționează șabloane pe baza cărora se lucrează apoi piesele în serie.

Pentru a confecționa șabloane cu o precizie de pină la un micron, este necesară o bogată experiență, un ochi ager și mai ales un nivel tehnic ridicat. Tînărul muncitor întruiește toate aceste calități.

— M-am hotărît să mă înscriu la școala medie tehnică, — ne împărtășește Alexei planurile sale. Am terminat numai șapte clase, ori, fără studii nu ajungi departe...

Alexei la în mînă un micrometru, ce seamănă cu litera „P”, strînge cu el o piesă, pe care imediat o dă deoparte. Piesa a fost prelucrată exact.

În secțiile uzinei, ca și pe șantierul de construcție, se simte un entuziasm creator, căutarea neobosită a noului, năzuința spre perfecție. Orașul de pe Volga, ca și întreaga țară, trăiește o viață încredințată de muncă, iar tînetul lui de la uzină, din port, de pe șantierele de construcție — este prelucrinții și totdeauna în frunte.

Sprîjinul dat de elevi colhozului

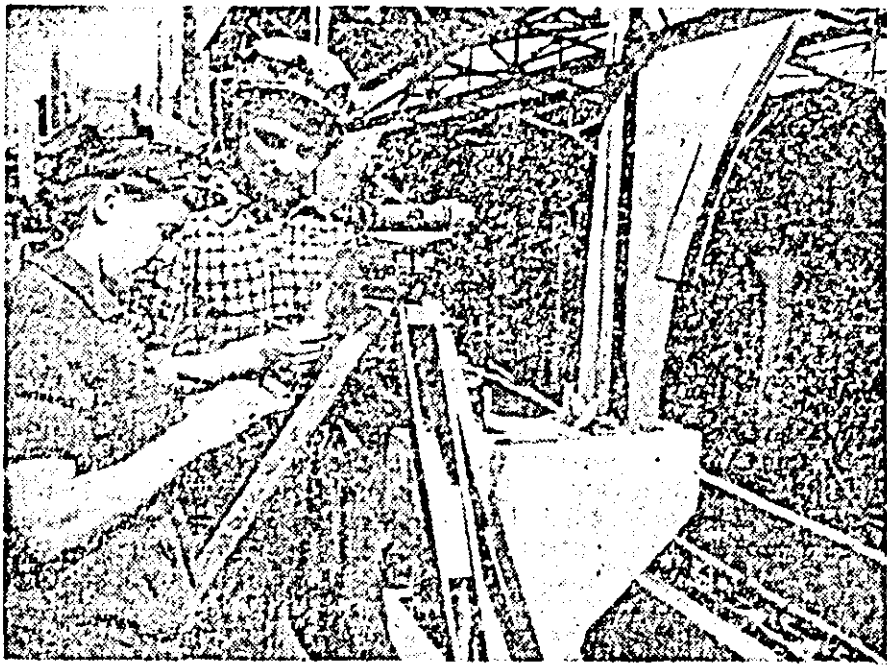
Anul acesta, colhozul „Ordjonikidze” din raionul Andrușev, regiunea Jitomir, a obținut o recoltă bogată de păioase. Dar ploile abundente au îngreunat recoltarea: în multe sectoare grînelor au polignit. Unele suprafețe trebuiau recoltate cu mașini simple sau chiar manual, lucru care necesita multe brațe de muncă. Se puneau întrebarea dacă colhozul va izbîvi să strîngă cerealele rapid și fără pierderi.

În ajutorul colhozului a venit organizația de consomol. Ea a hotărît să creeze două brigăzi consomoliste de tînet care să deservească agregatul de treierat și să atragă în aceste brigăzi nu numai pe consomoliști și pe tînetul colhozului care nu face parte din această organizație, ci și pe elevii claselor superioare ale școlii de 10 ani din sat. Această chestiune a fost discutată larg de adunarea generală a organizațiilor de Consomol a colhozului și a școlii.

Brigăzile consomoliste — de tînet — au început din prima zi să treieră după metoda lui Nicolai Brodiuk, folosind graficul orar.

Organizându-se rațional munca și odihna, brigăzile de tînet au treierat zilnic cîte 17—20 tone de cereale față de 12 tone cît prevedea norma. Datorită ajutorului lor, 60 de colhoznici cu experiență au putut fi folosiți la alte lucrări urgente.

Tînăra ingineră

În marginea orașului Moscova a început construcția stației de metro „I Mai”.

ÎN CLISEU: tînăra ingineră Valentina Audrianova (dreapta) și ajutorul ei tînăra Maria Cibisova, controlează nivelul săpăturilor.

Din faptele de eroism ale consomoliștilor sovietici

În regiunea lacului Baikal a dăruit mult timp o vreme călduroasă și uscată. S-a îngălbenit și s-a uscat iarba în lunci și pe cîmpii, în poienile pădurilor și pe lîncuri, s-au uscat și pașunile bogate în ierburi de sub puternicele coroane ale copacilor din masivele păduroase.

Un avion condus de pilotul Nemiiev efectua obișnuitul zbor de patrulare deasupra desigurilor păduroase ale regiunii lacului Baikal, avionul purta pe bord pe experimentatul pilot — cercetătorul silvic Leonid Abramov și un grup de parașutiști-pompieri. După cîteva ore de zbor ei au observat o diră subțire de fum. Era începutul unui incendiu în pădure.

Cercetînd cu atenție de la o înălțime de 600 m. locul unde izbucnise incendiul, Abramov a hotărît să parașuteze grupul de pompieri.

Consomoliștii Vasili Berezovici, Vissarion Mahacikeev, Alexei Constantinov, Anatoli Ohapkin și Marx Isidorov, instructor al serviciului de parașutiști-pompieri se pregătesc pentru salt.

La comanda pilotului, primul se desprinde Isidorov. El aterizează exact în centrul unei lunci. La al doilea tur se desprinde din avion unul după altul Ohapkin, Mahacikeev și Berezovici. Ei și-au deschis la timp parașutele și coborau lin spre pămînt.

Dar dintr-o dată se slîrni un vînt puternic care purta pe parașutiști spre lacul Baikal. Ei au încercat să folosească luncarea și să schimbe

direcția deșrierii. A început o luptă dură împotriva vîntului. Parașutiștii încercau să evite aterizarea pe apă, totuși vîntul continua să-l poarte spre lac. Peste vreo două minute parașutiștii s-au pomenit în apa rece a Baikalului. Berezovici și Mahacikeev au reușit să ajungă pe uscat dar Ohapkin se afla într-o situație grea. În momentul aterizării, el s-a înecurat în curelele parașutei și era în pericol de înec.

Pe neașteptate pe mal a apărut consomoliștii Elisaveta Tupikova. Fără a sta pe gînduri, ea a scos un cuțit, și descălțîndu-se repede s-a aruncat în apa rece ca gheața. Fata era o înalțică admirabilă. Deși îmbrăcată, ea a parcurs rapid distanța de 200 m. de la mal unde se afla Ohapkin și s-a cufundat în apă pentru a elibera pe parașutist de curele. La început Tupikova a lăsat curelele, iar apoi, afindu-se din nou a tăiat și sistemul de suspendare al parașutei.

Elisavetei Tupikova îi venea foarte greu să înalțe purtînd parașutistul care-și pierduse cunoștința. Totuși ea continua să înalțeze metrul cu metrul spre tîrm. Cînd l-a venit în ajutor pădurarul Leonid Saikov de la ocholul silvic Kabanski. Astfel Anatoli Ohapkin a fost salvat.

Pentru eroismul lor, Tupikova și Saikov au fost distinși cu diplome ale bazei aviatice pentru paza pădurilor din Irkutsk și premiați cu danuri prețioase.

Constructorii portului

Cînd ajungi pe Venet — cel mai înalt punct din Ulianovsk — îți se curmă răsularea la vederea spațiului vast ce se deschide înaintea ochilor. Șesul de dincolo de Volga este alit de întins încît îți se pare că dacă ai avea la îndemînă un binoclu ai putea vedea munții Urali.

Pe Volga, în jos, plutește șlepuri. În apele bătrînilui fluviu se oglindesc un cer senin. Iar la dreapta de Venet, chiar lîngă mal, se zărește o țevă de conductă. Zi și noaptea draga aspirantă sedimentează un batardou de doi kilometri, care va apăra portul Ulianovsk de izbîrurile valurilor. Cînd hidrocentrala de la Kuibîșev va intra în funcțiune apa Volgăi se va ridica cu 15 metri iar în aceste locuri se va forma o adevărată mare.

Portul în curs de construcție în prezent la Ulianovsk va fi unul dintre cele mai mari de pe Volga. El va avea o ramură de cale ferată proprie, puternice macarale portale, ateliere de reparații, o gară de pasageri.

Volumul lucrărilor este mare. Pe șantierul de construcție forțosează ziua și noaptea zeci de autocamioane basculante.

Muncitorul care minuieste berbecu, Ivan Logacev, un flăcău îmbrăcat într-o șalopetă, cu șapca dată pe ceală, își cunoaște bine meseria.

După părerea generală excavatoristul Dmitri Cernoivanov, nu rămîne cu nimic în urma lui Logacev. Norma lunară o îndeplinește și el cu 200%, excavatorul lui nu se oprește niciodată din lucru.

Zi de zi crește ritmul lucrărilor de construcție: peste puțin timp portul va fi dat în exploatare.

Pe șantier sînt mulți tineri ca Logacev și Cernoivanov, care își consacră toată energia muncii creatoare.

O inițiativă prețioasă

Consomoliștii colhozului „Kaganovici” din raionul Djuvalin, regiunea Djambul, au hotărît să construiască cu forțe proprii două seminturnuri pentru siloz și să depoziteze sute de tone de siloz. Ei s-au adresat tuturor consomoliștilor și tînetului din regiune, chemîndu-l să participe activ la construirea de instalații pentru siloz.

Tînetul sătesc a răspuns cu căldură la această chemare. În colhozuri se desfășoară larg lucrările de construcție a turnurilor și seminturnurilor pentru siloz. Tînetul din raionul Djuvalin construiește în prezent 11 seminturnuri cu o capacitate de 120 tone fiecare.

Tînetul colhozului „Krasni Okteabr”, din raionul Krasnogorsk, și-a luat angajamentul să depoziteze 1.050 tone de siloz și să construiască instalațiile necesare.

STUDENTA

de V. BELIAEV

La platforma de încărcare a uzinei de automobile din Minsk au început să sosească de dimineață remorci mari, construite la comanda Sovietului orașenesc Moscova. Ele sînt necesare constructorilor din capitală pentru a transporta elemente de construcție de dimensiuni mari. La amiază o coloană de autocamioane basculante a fost expediată șantierului de construcție a hidrocentralii Kuibîșev. În secția experimentală se lucrează la montarea unui transportor de materiale lemnoase. Deși primul exemplar experimental a fost creat nu de mult de constructori, uzina a și primit sarcina de a trece la fabricarea în serie.

Toate mașinile — și cele care au constituit gloria tînetului uzinei de automobile din Minsk, și acestea care se mai găsesc pe platformele de încărcare, — au fost concepute în sălile caste și luminoase ale secției constructorilor-șef. Majoritatea lucrărilor secției sînt tineri ingineri și tehnicieni, care au absolvit de curînd instituțiile de învățămînt.

Deasupra unei foi de hîrtie Wattman sînt aplicată o tîndră fată. Este tehnicianul-constructor Maria Petrovici. Iată-o, s-a ridicat de la masa ei de lucru și se îndreaptă spre constructorul-șef.

— Ați văzut lucrarea mea?

— Am văzut-o. Calculele sînt exacte. Schema bazei cabinei autocamionului basculant, care ușurează munca șoferului și repararea mașinii, a fost de asemenea acceptată. Varianta dumitale este probabil cea mai potrivită.

Inginerul privea ceasornicul.

— Despre noua lucrare vom vorbi mîine. Mașă. Acum e timpul să te duci la Institut.

— Maria Petrovici a venit la Minsk în 1945. În locurile unde se înalță astăzi clădirile uzinei de automobile, se aflau pe atunci mici ateliere de reparații auto. Acolo și-a început munca tîndră fată care absolvise numai șase clase de școala medie. La început ea a obținut calificarea de lăcătuș-montor,

apoi a trecut în secția de tîmpărie unde se lucrau pe atunci scaune și mese simple. După un an, Maria a fost transferată în secția constructorilor-șef ca desenatoare.

Prin ferestrele deschise ale secției de construcție răzdaleau zgomotele clacșoanelor de automobile, sirenelor de locomotivă, duduitul motoarelor de tracțiune. În spatele unui gard de cîrmăușă se vedeau brațele macaralelor. Uzina se afla în curs de construcție, de o parte și de alta a șoselei, spre Moghilev, casele de locuit apăreau pe neașteptate.

Fata a primit cu entuziasm știrile că în orașul uzinei de automobile se va deschide școala scolară pe care o visau de mult numeroși muncitori tineri pe care războiul i-a împiedicat să învețe. A lătură de Maria au luat loc pe băncile școlii electricianul Vladimir Gaidul, modelatorul Marian Matusevici și alții.

Între timp orașul constructorilor de automobile își schimbase repede aspectul. S-a deschis un club, unde au început să-și desfășoare activitatea cercurile artistice de amatori, unde tînetul organiza reuniuni, jocuri, dansuri. A fost construit un stadion și tînetul a început să se ocupe de cultura fizică.

Ar fi dorit fata să se ducă peste tot — la cinematograful, la competițiile sportive, la teatru... Dar trebuia să învețe și ziua are numai 24 de ore! Mașă și-a revăzut programul zilnic, a întocmit chiar un „proiect tip”. Este însă tot mai greu să te conformezi ororilor și minuterilor fixate în program. Iar pe de asupra, te mai sîcie și vecina de cameră.

— Mașă, astăzi se dansează la club. Mergi?

Fata dă negativ din cap. Lida se duce Maria rămîne singură. Pe ferăstrău se aud acordurile unei muzici vesele. O cîmpine, parcă, pălărie de rău... Acolo, pe platforma de dans, la club, e mult tînet. Acolo e veselie, se ride... Pe cînd în fața ei sînt problemele de geometrie și cîteva pagini de chimie organică. Dar mai trec cîteva minu-

te și cufundată în studiu, Maria descifrează cu interes formula complicată, caută stăruitor soluția problemei.

... Examenul pentru diploma de maturitate, Petrovici l-a dat cu succes. Dar mai departe? La ce facultate să se înscrie?

Unii o sfătuiau să se înscrie la Institutul politehnic, care a deschis filiala la uzină, alții să se înscrie la facultatea de limbi străine, la Institutul pedagogic sau la Institutul de științe juridice.

— Înscrie-te la o facultate industrială, la facultatea de mecanică și construcții de mașini. Învățîndu-ți va fi mai ușor să lucrezi — a sfătuit-o constructorul șef Mihail Vișofski.

— Aceasta este și dorința mea a răspuns Maria. Chiar astăzi voi trimite o cerere de înscriere la Institutul din Leningrad.

Trecuse mult de miezul nopții. Maria își strînge cu grijă caietele, pe a căror copertă se poate citi: „Teoria mașinilor și mecanicilor”, „Metalografie”, „Tehnologia metalurilor”. Prin cap îi trec multe gînduri: „Mîine, anul trei are lucrări de laborator. Să nu uit halatul. De ispravă băiat este acest Matusevici. După demolizarea din armată a preluat munca de tehnolog șef al secției și s-a înscris și la politehnică. Dar nici ceilalți băieți n-au rămas mai prejos. Vasea Kuznețov, după terminarea serviciului militar în Flota Maritimă Militară s-a înscris și el la Institutul politehnic, iar Volodea Gaidul și Lenia Pibulkin vor absolvi în curînd școala militară de aviație și vor deveni ofițeri-aviatori”.

Răsfoind ziarul de mare tiraj editat de uzină, Maria citește o scurtă informație în care se arată că 400 de muncitori ai uzinei de automobile din Minsk învață la cursurile fără frecvență ale institutelor și școlilor tehnice. Peste o mie de tineri muncitori sînt elevi ai școlii tînetului muncitorească. Amintindu-și de drumul greu pe care a mers și ea, Maria nu se gîndește cu neîncredere la tovarășii ei. Și ei vor face față!

Un vast program pentru făurirea buneistări a oamenilor muncii

(Urmare din pag. 1-a)

Realizarea cu succes a sarcinilor prevăzute în aceste Directive depinde, în primul rînd, de însușirea lor temeinică de către toți membrii și candidații de partid și de desfășurarea unei largi și susținute munci politice și organizatorice din partea tuturor organizațiilor de partid.

Partidul cheamă organizațiile de partid de la sate, comitetele raionale și regionale ale partidului, sfaturile populare comunale, raionale și regionale să organizeze introducerea metodelor înaintate și a tehnicii noi în producția agricolă, să desfășoare larg întrecerea în agricultură, să se sprijine pe un larg activ fără de partid și îndecosebi pe fruntașii recoltelor bogate și al producției animale ridicate, pe tîrnamii muncitori care militează pentru transformarea socialistă a agriculturii, să activeze tînetul și femeile de la sate.

Trebuie îmbunătățită radical munca organizațiilor de bază din S.M.T., gospodăriile de stat, gospodării colective, întovărășiri agricole și din sate. Organele și organizațiile de partid din întreprinderile și instituțiile care au sarcini prevăzute în Directive trebuie să considere îndeplinirea acestora drept sarcină politică principală în această perioadă.

Înmarmarea activității de partid cu cunoștințele de bază în domeniul agriculturii este o sarcină din cele mai importante.

Plenara C. C. al P.M.R. din 2 august a. c. a hotărît să se supună proiectul de Directive unei dezbateri temeinice cu participarea largă a organizațiilor de partid, a tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate.

Dezbaterea proiectului de Directive trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii de conducere a agriculturii, la sporirea eforturilor pentru stringerea recoltei și pregătirea exemplară a muncilor agricole de toamnă.

Deosebit de prețioase vor fi propunerile de îmbunătățire a proiectului venite din rîndurile oamenilor muncii. Ziarele centrale și locale trebuie să-și pună coloană la dispoziție pentru articolele și propunerile oamenilor muncii, să publice materiale privitoare la dezbaterea proiectului de Directive.

Să facem ca acest program să devină un bun al milioanelor de oameni ai muncii din țara noastră, o armă puternică în lupta pentru construirea socialismului, pentru făurirea buneistări a poporului nostru muncitor!

(Articol de fond apărut în ziarul „Scinteia” nr. 3063).

Sfaturi pentru gospodine

Prepararea conservelor populare

Prepararea legumelor și zarzavaturilor pentru iarnă are o deosebită importanță, asigurîndu-se astfel alimente conservate în tot cursul anului.

Varza murată

Varza murată se poate păstra atît toată iarnă cu un cuțit special, cît și sub formă de căpîșină în putini de lemn de stejar.

Putina se opărește, după care se spală cu apă curată. Se așează într-un loc adăpostit, pe două bucăți de lemn, pentru ca fundul să nu prindă mucegai. Varza destinată păstrării se curăță de toate foile stricate și se scoate coccenul cu ajutorul cuțitului, apoi se toacă mărunt.

Pe fundul putinei se pune puțin cimbru sau mărar, ceva hrean și 2—3 mîini de sare. După aceea se pune un rînd de varză, dacă este tocată, sau un rînd de căpîșină bine alăturată și cu coccenul în sus. Se continuă astfel pînă se umple putina. Îndeslind-o cît mai bine și punînd la fierecare rînd cîte 200—250 grame sare, cimbru și mărar. La varza ce se murează în căpîșină, sarea se pune în scobitura coccenului.

Peste varza astfel așezată se așează scinduri ce acoperă complet gura vasului, punînd peste ele o greutate sau presînd-o.

Se lasă astfel cinci zile să la sare și după aceea se umple cu apă curată, lăsînd-o astfel timp de o săptămînă, după care se pritocește, dînd apă pe gaura cepului și turnînd-o deasupra.

Operația se continuă săptămînal, pînă cînd zeama devine acrișoară, cînd i se mai pune sare dacă este nevoie.

Varza trebuie să stea tot timpul în apa ei, altfel se strică. Cînd putina a început a se goli se umple din nou cu apă sărată. După ce a început să se răcească temperatura de afară, butoiul sau putina se pun într-un loc uscat și ferit de umezeală.

Putina astfel pregătită se acoperă cu un capac ca să nu intre murdăria sau praful înăuntru. Cînd zeama a făcut floare pe deasupra, trebuie să se curețe cu o linguriță și apoi din nou se pritocește.

Bulionul de pătlăgele roșii

În afară de consumul în stare crudă, fructele de pătlăgele roșii se întrebunțează pe o scară largă și sub formă conservată, atît ca bulion cît și ca murături.

Fructele bine coapte se spală în mai multe ape, pînă cînd apa rămîne limpede.

Se îndepărtează codițele și părțile verzi sau cu început de stricăciune a fructelor, se așează pe un grătar pentru a se scurge apa de pe ele apoi se zdrobesc și se pun la fier în cazane sau cratițe smălțuite sau din alamă, în nici un caz în cratițe de fier pentru că în acestea bulionul se brunifică.

Fierberea se face repede, amestecîndu-se continuu pentru a nu se prinde. În momentul cînd pulpa este fiartă, iar coaja se răsucește, se strecoară printr-o sită deasă, separîndu-se de sămînță și coajă. După aceea se separă bulionul se pune din nou la fier timp de 20—30 minute, pînă ce intră în clocot, apoi se întreprinde fierberea și se adaugă 10—20 gr. sare la 1 litru bulion. Bulionul astfel fierț se pune în sticle sau borcane, iar dacă se fierbe mai mult pînă ce se face o pastă, se pune în butoaie sau putine de lemn.

Murăturile de pătlăgele roșii

Se fac din roșiile neajunse la maturitate după cum urmează:

Se aleg fructele proaspete, sănătoase, nepătate, fără căpături și neatinse de brumă. Fructele se sortează pe mărime apoi se spală, se așează în butoaie pregătite. Se așează pe fundul butoiului mărar și cimbru, apoi se așează pătlăgele îndesat, după care se toarnă peste ele o saramură formată din 4—5 kg. sare la 100 litri apă pentru fructele verzi și 3—4 kg. sare pentru fructele roșii-ce. După fermentare, butoaiele se așează la păstrat în pivniță.

În afară de metodele arătate mai sus mai sînt și alte procedee de păstrare a legumelor peste iarnă. Gospodinele trebuie să le folosească pe scară cît mai largă, asigurînd astfel un belșug permanent de produse legumicole.

Ing. Gheorghe Brînda

Cultura fizică și sport

Campionatele europene de atletism

La campionatele europene de atletism, care s-au desfășurat la Berna, lotul de atleți al U.R.S.S. a cîștigat cele mai multe probe. Astfel, la aruncarea ciocanului, Krivososov U.R.S.S. a stabilit un nou record mondial, realizînd o performanță de 63,34 metri. La proba de 100 metri garduri, Bulanesik U.R.S.S. s-a clasat pe locul I, iar la proba de 400 metri garduri victoria a revenit alergătorului sovietic Iljin, realizînd 50". La proba de 200 metri plat, atletul german Hütner s-a clasat pe locul I, iar la proba 1500 metri plat,

proba a fost cîștigată de Beneszier (Anglia). La proba de 5000 metri, atletul sovietic Cuitz a stabilit un nou record mondial, realizînd la această probă o performanță de 13,56". Trebuie să amintim că la această probă a participat și Emil Zatopek, care s-a clasat pe locul III. La stațeta 4x400 metri, pe locul I s-a clasat echipa franceză, iar la stațeta 4x100 metri, victoria a revenit echipei maghiare. La săritura în înălțime, pe locul I s-a clasat suedezul Nyelson care a reușit să treacă stăcheta ridicată la 2,02 m.

F O T B A L

Progresul Oradea — Motor Zwickau (R. D. Germană) 1:0.

Meciul de fotbal internațional care s-a desfășurat duminică la Oradea s-a terminat cu victoria echipei Progresul cu scorul de 1:0.

Flacăra Ploiești — Banya Ostrava (R. Cehoslovacă) 1:0.

Duminică în orașul Ploiești a avut loc o întîlnire internațională de fotbal între echipele Flacăra Ploiești — Banya Ostrava (R. Cehoslovacă).

După un joc de un nivel tehnic bun, victoria a revenit echipei locale cu scorul de 1:0.

În etapa a III-a din cadrul campionatului de fotbal categoria B, seria A II-a, s-au înregistrat următoarele rezultate: Metalul Reșița — Metalul Baia Mare 3:0; Minerul Lupeni — Flacăra Medias 2:1; Flamura Roșie Cluj — Progresul Satu Mare 3:2; Metalul Oradea — Locomotiva Arad 0:0; Locomotiva Oradea — Constructorul Arad 1:1.

100-443887-100

TAIWANUL

In fața hărții

Problema Taiwanului s-a născut în urma retragerii pe insula cu același nume a războaielor ciancașiste, înfrînți în China continentală și care continuau a fi sprijinite de guvernul S.U.A., cu prețul încălcării conștiinței a hotărârilor de la Cairo și Potsdam și a nesocotirii suveranității Republicii Populare Chineze. Ea continuă să fie folosită azi de către diplomația americană ca un instrument al încordării internaționale. Insula Taiwan, parte integrantă și indivizibilă a Republicii Populare Chineze, este ocupată de forțe străine intereselor poporului chinez. În condițiile de azi, ea este folosită ca o bază militară, economică și politică îndreptată împotriva poporului chinez și pentru subminarea păcii în Asia.

Taiwanul, străvechi pământ chinezesc, nu poate rămâne despărțit de patria mamă. Poporul chinez nu și va precupeți eforturile pentru a elibera insula Taiwan și a alunga dușmanii.

Insula Taiwan, așezată la înălțimea unor umbrele drumuri maritime, este desprinsă de China continentală printr-o strimtoare, care are o lățime de 120-300 km. Suprafața ei este 35.759 km. p. În jurul insulei Taiwan se mai găsesc insulele Penghuedao (Pescadore), Hunkouli, Hsiaoao și altele.

Relieful Taiwanului are un pronunțat caracter muntos (pe două treimi din suprafața insulei se întinde, de-a lungul, un lanț muntos). Rurile sunt scurte, dar vijelioase, ceea ce le face să fie un bogat izvor de energie, neexploatat însă.

Vegetația este cea caracteristică regiunilor tropicale. Clima și precipitațiile abundente (3000 mm. pe an) favorizează cultura orezului, lămâilor, portocalilor, treștii de zahăr, bananilor, ananșilor, ceaiului, alunelor americane, grâului, etc. Unele cereale se recoltează de două ori și chiar de trei ori pe an. În trecut, Taiwanul era un mare producător de camfor (dădea șapte zecimi din producția mondială de camfor), din care cauză era numit și „regatul camforului”.

Subsolul Taiwanului, slab explorat, este bogat în minereuri de fier, aur, bauxită, cupru, argint, mercur, fosfor, în carbune, petrol, etc.

În cluda bogățiilor vegetale și minerale, economia este slab dezvoltată, cum de altfel este economia oricărei țări coloniale. Agricultură, încătușată de relațiile economice feudale (85-90 la sută din suprafața arabilă este stăpânită de moșieri și chiburi), dă un randament nesatisfăcător. Cultivarea pământului se face cu mijloace primitive: săpăligi, pluguri de lemn trase de oameni și doar rașori de animale, etc. Suprafețele cultivate sînt în descreștere. După datele gomindaniștilor, vădit inexacte, suprafața culturilor agricole a scăzut în 1947 cu 100.000 hectare față de 1940. Recolta de trăsă de zahăr a fost în 1947 de numai 792.000 tone față de 13.000.000 tone în anii anteriori, iar producția de orez a scăzut în 1949 față de 1938 cu 6.000.000 chintale. Totodată se înrăutățește și situația țărănului. Pînă în 1947 au dat faliment circa 25 la sută din numărul total al gospodăriilor țărănești care rămăseseră din timpul ocupației japoneze.

Țăranii dezmoșteniți îngroașă rîndurile șomerilor. Orașul nu le poate da de lucru. Industria ca și agricultura se află în paragină.

Industria extractivă și unele ramuri ale industriei ușoare și alimentare au cunoscut o oarecare dezvoltare în timpul ocupației nipone, cînd nevoile războiului impunea Japoniei un consum considerabil. Japonezii au avut însă grijă ca în Taiwan să nu se dezvolte o industrie de importanță strategică, ci numai aceea strict necesară. După război, „industria” din Taiwan n-a putut face față concurenței americane. Două treimi din întreprinderile industriale și-au închis porțile. Cu sprijinul cliii lui Cian Cai-și, fabricile de zahăr, ceai, conserve, industria cimentului, metalurgică, chimică, industria aluminiului, cea extractivă, au început, în marea lor majoritate, pe mîna firmelor americane. Acestea transformă tot mai mult economia insulei într-o anexă agrară și furnizoare de materii prime și o pun din nou la dispoziția imperialismului japonez în refacere.

Populația din Taiwan, în număr de 6.600.000 oameni (prin refugierii trupelor ciancașiste din China continentală numărul locuitorilor a crescut la 7.100.000) îndură dublul jug al imperialismului american și al bandei lui Cian Cai-și. Situația eco-

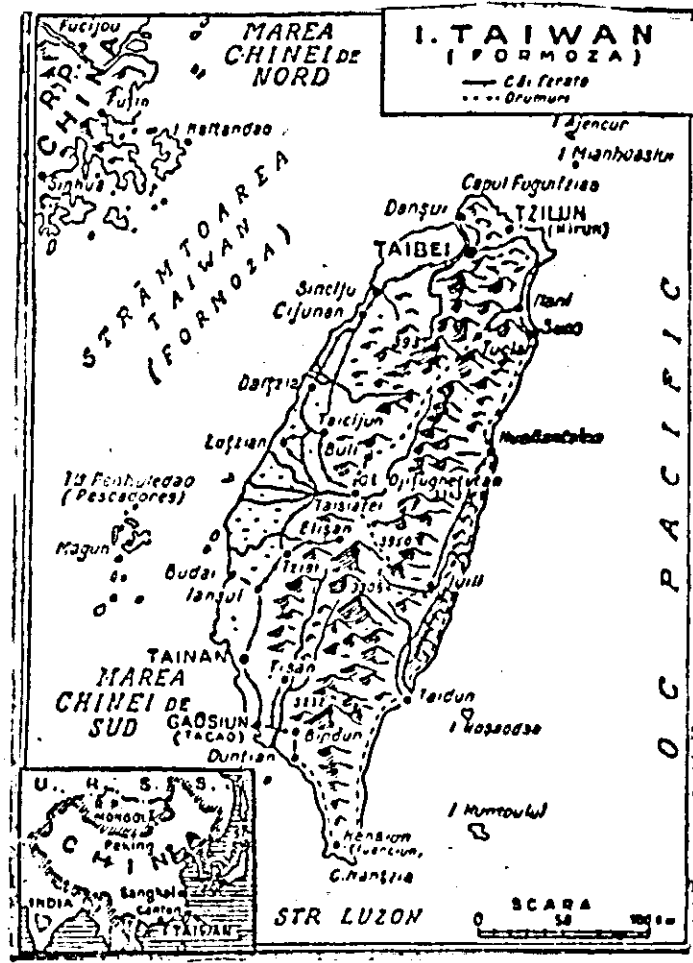
nomică a oamenilor muncii este dezastruoasă. Cian Cai-și, pregătindu-se de noi aventuri militare, strînge fără milă cureaua „clor ce muncesc, impunându-le impozite mereu crescînd și scăzînd salariile. La acestea se adaugă concedierile abundente, ziua de muncă de 12-14 ore, prețurile ridicale, care adîncesc mizeria populației. În mai 1951, revista „China Monthly Review” scria că nivelul de viață al păturilor largi ale populației din Taiwan este cel al anilor 1937, el a scăzut de mai bine de 8 ori. Prețurile mărfurilor de primă necesitate au crescut, după cel de al doilea război mondial, cu 1125 la sută, iar ale articolelor de îmbrăcăminte cu 1822 la sută. Arenda pămîntului s-a scumpit de 6,5 ori.

Șomajul atinge mari proporții. În 1950, 800.000 oameni erau șomeri. De atunci situația oamenilor muncii nu s-a îmbunătățit. Dimpotrivă, ea s-a înrăutățit și mai mult.

În Taiwan autoritățile ciancașiste nu se bucură de simpatia populației. Oamenii muncii din Taiwan urăsc trădătorii de patrie; ei continuă lupta pentru izgonirea americanilor și

ocupa Taiwanul „în numele Națiunilor Unite” pentru a împiedica eliberarea insulei de către Armata Populăre de Eliberare din R.P. Chineze. Declarațiile oamenilor de stat americani în sensul că S.U.A. nu intenționează să ocupe Taiwanul n-au putut închide ochii lumii. Faptele s-au precipitat cu înalta și în 1950 a devenit deosebit de limpede că de fapt Taiwanul se prezenta ca o veritabilă bază militară americană.

Washingtonul a împinzit insula Taiwan cu baze militare maritime și aeriene. La Taipei, Taiciun, Tainan, Kașani, Pintun, Sincun, au fost instalate baze aviatice, iar la Gaosium, Tainan, Szilun și Densu — principalele baze maritime. Pregătirea militară a Taiwanului cerea de asemenea, după cum se exprima congresmanul Joseph Martin, „să-i înarmăm pe naționalistii chinezi și să începem să-i amenințăm pe roșii în China continentală” — lucru pe care de altfel îl fac și-l intensifică în prezent forțele militare americane din Taiwan. Chelulele, sub formă de „ajutor”, pentru pregătirea de luptă a bandelor lui Cian Cai-și se ridică, scrie „United States News and World Report”, la 1.000.000 dolari pe zi.

Politica americană față de Taiwan, cotoșirea a acestei insule apărîtoare R.P. Chineze, a stîrnit în lumea întreagă proteste unanime. Popoarele întregii lumi văd în acest act un izvor al încordării internaționale. Planurile Washingtonului față de Taiwan, scrie „Daily Mirror”, „au reînviat o teamă îngrozitoare — extinderea războiului”. Față de pericolul iminent pe care-l prezintă problema Taiwanului, și de frica de a nu apărea ca părtaș la asuprirea popoarelor asiatice și de a-și pierde astfel complet pozițiile în Asia,

gomindaniștilor și pentru alipirea Taiwanului la China populară.

Taiwanului, diplomația americană îi rezervă rolul de cap de pod în planurile sale de cotoșire a R.P. Chineze, în special, și de dezlănțuire a unui nou război mondial în general. De aceea, după ce și-a pierdut pozițiile în China continentală, prin victoria revoluției populare chineze, Washingtonul a crezut de cuviință să-l „reabiliteze” pe falitul Cian Cai-și și să-l folosească ca instrument agresiv.

Astăzi, în condițiile înstrăinării, pămîntul chinezesc al Taiwanului este folosit de politica agresivă americană, în cîrșia lui Cian Cai-și, ca bază de subminare a păcii în Asia și extindere a influenței S.U.A. Pe insula Taiwan se pregătesc forțe militare în vederea atacării R.P. Chineze; ea este adăpost pentru forțele militare ale S.U.A. și le era de un efectiv sprijin însoțit în timpul agresiunii împotriva R.P.D. Coreene.

Poziția strategică a Taiwanului este caracterizată de generalul-major american Chase ca „o minunată bază militară maritimă; acest port-avion nescufundabil și, la naiba, aceste forțe armate care numără jumătate de milion de oameni înzestrate cu armament american și pregătite de Statele Unite, ar avea o valoare luptînd de partea noastră”.

Taiwanul a fost ocupat fătîș de trupele americane în 1950. În acel an, motivînd războiul tihăresc din Coreea, Truman, pe atunci președinte al S.U.A., a dispus ocuparea insulei Taiwan și blocarea strîmtoarei Taiwan de către flota a VII-a a forțelor militare maritime americane. Ocuparea Taiwanului s-a făcut în realitate mult mai înaintea. Prin acordurile încheiate cu Cian Cai-și în 1946 și în anii următori S.U.A. și-a asigurat introducerea insulei în sfera sa de influență militară, economică și politică. Totodată, aceste acorduri pregăteau terenul acaparării fătîșe a Taiwanului. În acordul din noiembrie 1949, prin care S.U.A. se angajează să pună la dispoziția gomindaniștilor importante cantități de armament și echipament militar, se specifică, că S.U.A. vor

cercurile politice engleze manifestă o altitudine rezervată și nu împărtășesc în mod public hotărîrea S.U.A. de a-și „fortifica” granițele la mii de kilometri de America. Referindu-se la Taiwan, ziarul „News Chronicle” scrie că „încursiunile naționaliste împotriva Chinei continentale trebuie să ia sfîrșit, iar America le poate pune capăt”. Recent, un purtător de cuvînt al ministerului afacerilor externe britanic a (înut de asemenea să precizeze că Anglia „nu s-a angajat să apere Taiwanul”.

Perspectiva de a-și pierde complet aliații în problema Taiwanului, a determinat diplomația americană să recurgă la o serie de alte planuri. Printre altele, S.U.A. au început să obțină legalizarea cotoșirii Taiwanului prin trecerea lui „sub tutela O.N.U.”. Nereușind să obțină la O.N.U. ce au voit, diplomația americană încearcă să provoace în Taiwan o „mișcare separatistă” pentru crearea „statului Taiwan” și pregătirea încheierea unui acord bilateral care să dea amestecului S. U. A. în problemele interne ale R. P. Chineze, privind eliberarea Taiwanului, aparența de legalitate. Aceste mașinațiuni s-au intensificat după încheierea armistițiului în Coreea și Indochina, cînd au încetat să existe două fronturi de unde s-ar fi putut porni agresiunea împotriva R.P. Chineze.

Poporul chinez condamna cu vehemență agresiunea S.U.A. în Taiwan și considera ocuparea acestei insule de către forțele armate străine ca un fapt de netașădui. De aceea, cum a arătat Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze: „Eliberarea Taiwanului constituie o sarcină istorică de onoare a poporului chinez. Numai eliberînd Taiwanul de sub dominația grupului trădător al lui Cian Cai-și, numai îndeplinind această sarcină de onoare, vom realiza unificarea deplină a marii noastre patrii și vom obține victoria deplină în marea noastră luptă pentru eliberarea poporului chinez, vom întări și mai mult pacea și securitatea în Asia și în întreaga lume”.

I. Popa

Politica externă a Indiei nemulțumește cercurile conducătoare americane

NEW-YORK (Agerpres).

Recentele discursuri rostite în parlamentul indian de către primul ministru al Indiei, Nehru, în care acesta a subliniat rolul important pe care-l are prietenia dintre India și R. P. Chineze pentru asigurarea păcii în Asia au fost primite cu ostilitate de către cercurile conducătoare americane.

Ziarle americane încearcă să ascundă dezamăgirea pricinuită de declarațiile premierului indian printr-un val de calomnii la adresa R.P. Chineze și prin reînnoirea declarațiilor în legătură cu constituirea blocului agresiv al Asiei de sud-est. Ziarul „New-York Times” încearcă să pre-

zinte punctele din discursul lui Nehru privind apărarea țării sale și a altor țări asiatice drept „idealiste, ne-realiste și inadecvate” propunînd în schimb bine cunoscutul bloc agresiv al Asiei de sud-est pe care S.U.A. încearcă să-l înghebeze.

Ziarul „New-York Herald Tribune” se arată foarte dezamăgit că planul american, susținînd crearea blocului S.E.A.T.O., se lovește de politica R.P. Chineze, ale cărei principii pasnice au fost enunțate în declarația comună a premierilor chinez și indian. Ziarul încearcă să ascundă nemulțumirea pricinuită cercurilor conducătoare americane de politica independentă a Indiei.

S.U.A. continuă să exercite presiuni asupra Franței

NEW-YORK (Agerpres).

În ajunul dezbaterilor parlamentare franceze asupra comunității defensive europene, Statele Unite continuă să exercite presiuni asupra Franței, amenințînd-o că în cazul respingerii tratatului armatei europene, Germania occidentală va fi reînarmată în cadrul pactului Atlanticului. Senatorul american Wiley, președintele comisiei senatoriale pentru afacerile externe, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că dacă C.D.E. va fi respinsă de Franța, Germania occidentală va fi imediat inclusă în pactul Atlanticului.

Senatorul a adăugat că, potrivit punctului de vedere al guvernului american, „inclusiunea Germaniei occidentale în pactul Atlanticului constituie o necesitate imperioasă. Germania occidentală trebuie să devină un element vital al Europei occidentale”.

În același timp, ziarul „New-York Times” publică un articol plin de insulte și amenințări la adresa Franței, în care scrie printre altele: „Fran-

ța este un soldat rebel într-o companie cu care nu e de acord”.

Ziarul amenință că dacă Adunarea Națională franceză nu va ratifica tratatul armatei europene, acest lucru nu va împiedica Statele Unite să reînarmeze Germania occidentală.

În alt articol, ziarul arată că pentru guvernul de la Bonn ratificarea de către Franța a tratatului C.D.E. este o chestiune de importanță vitală. „Cănelarul Adenauer, scrie ziarul, s-a găsit într-o poziție de slăbiciune la conferința de la Bruxelles, deoarece atât el cât și asociații săi aveau aceeași concepție în ce privește Europa, au totu de pierdut în cazul unui eșec al tratatului armatei europene”.

Ziarul subliniază în continuare că „pentru Adenauer și asociații săi, propoziția comunității defensive europene înseamnă începutul unei ere promițătoare pentru vest-germani”, adică pentru militarizarea de la Bonn și pentru elementele fasciste, care se vor afla din nou în fruntea cîntințelor germane.

Amestecul capitaliștilor americani în evenimentele din Brazilia

NEW-YORK (Agerpres).

Într-un articol consacrat evenimentelor din Brazilia, comentatorul ziarului „Journal of Commerce”, Oelbaum, scrie: „Relațiile dintre Vargas și americanii care au investit capitaluri în Brazilia nu erau întotdeauna prietenești și, uneori, între ei se lăsa ceruri. Cîrînd după revenirea sa la putere, în 1951, Vargas a introdus norme mai riguroase în ceea ce privește transferarea profiturilor întreprinderilor industriale peste graniță. Oamenii de afaceri americani au protestat imediat împotriva acestor măsuri. În cele din urmă, disputa a fost apalnată și capitaliștii americani au fost autorizați să-și transfere capitalurile în mod liber”. Dar, după cum

arată comentatorul, această hotărîre a provocat nemulțumirea societăților nord-americane, deoarece ele trebuiau să cumpere dolari pe piața liberă pătînd mai mult decît cursul oficial de schimb. Oelbaum subliniază de asemenea că oamenii de afaceri americani au fost nemulțumiți de faptul că guvernul Vargas a creat monopolul petrolifer „Petrobras”, precum și de planul de a constitui societatea „Electrobras”, care urma să construiască o rețea de centrale electrice în Brazilia.

Într-un articol redacțional, ziarul „New-York Times” elogiază, pe urmașul lui Vargas, Cafe Filho, numindu-l „prieten al S.U.A.”.

Încercări de înăbușire a mișcării greviste din Germania occidentală

BERLIN (Agerpres).

Revista „Der Spiegel”, care apare la Hamburg, relatează că doi funcționari ai părții americane din Comisia aliată supremă au avertizat pe președintele Uniunii sindicalelor din Germania occidentală, Freitag, că autoritățile americane de ocupație vor fi nevoite să intervină dacă sindicatul salariaților din întreprinderile comunale, transport și telecomunicații va chema pe muncitorii la grevă

generală în sprijinul revendicării privitoare la mărirea salariilor.

Muncitorii din întreprinderile comunale au respins acum cîteva zile propunerea patronilor de a le mări salariul cu 5-6 peniți pe oră și cu 5 la sută a salariului lunar. Muncitorii cer mărirea salariului cu 10 peniți pe oră, iar a salariului lunar cu 10 la sută și sînt hotărîți să obțină satisfacerea acestor revendicări prin luptă grevistă.

Persecutarea în S.U.A. a foștilor prizonieri americani din războiul coreean

NEW-YORK (Agerpres).

Presă și radioul din țările occidentale anunță că autoritățile militare americane continuă să persecute pe foștii prizonieri de război americani din Coreea.

Claude Batchelor, care la început a refuzat repatrierea după încheierea armistițiului din Coreea, va fi judecat de un tribunal militar.

Edward Dickenson, care refuzase repatrierea, este deținut împreună cu alți foști prizonieri de război din Coreea în închisoarea militară de la New Cumberland, statul Pennsylvania. Dickenson a fost condamnat la

10 ani închisoare în luna mai anul acesta.

Locotenent-colonelul de artilerie, Harry Fleming, este în prezent judecat de către un tribunal militar din S.U.A., după ce a fost închiis timp de patru luni la Fort Sheridan, statul Illinois.

Persecutarea foștilor prizonieri din războiul coreean a stîrnit o puternică indignare în rândurile cetățenilor americani. Locuitorii din Racine, statul Wisconsin, orașul natal al locotenent-colonelului Fleming, au ținut un miting de protest la care au hotărît să-i acorde sprijin.

Declarații provocatoare

OAKLAND (Agerpres).

Senatorul William Knowland, liderul majorității republicane din senatul american și șeful curentului reacționar din S.U.A., cunoscut sub numele de „China lobby”, a rostit la 25 august în Camera de comerț a statului California un nou discurs cu caracter amenințător la adresa Republicii Populare Chineze. Knowland a afirmat că în cazul unei noi acțiuni militare americane în Asia, „nu vor

mai exista sanctuarele fluvialului Yalu” (fluvialul Yalu marchează frontiera dintre Coreea de nord și R.P. Chineze — N.R.). Din această afirmație a senatorului american reies limpede motivele care determină pe conducătorii S.U.A. să mențină focul de război din Coreea, unde pregătesc calea către o nouă agresiune îndreptată împotriva poporului chinez.

Împotriva renașterii fascismului în Germania occidentală

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. transmite: Oamenii muncii din regiunea Ruhr cer insistent interzicerea întîlnirilor membrilor organizației fasciste „Casca de oțel” care este prevăzută să aibă loc la 29 august la Recklinghausen. La această întîlnire urmează să aibă cuvîntul criminalul de război Kesselring, fost feld-mareșal hitlerist.

Consiliile de producție ale întreprinderilor afiliate la sindicatul minierilor au hotărît să împiedice întîlnirea membrilor acestei organizații fasciste și au cerut Uniunii sindicalelor din Germania occidentală să organizeze un miting de protest. Autoritățile municipale din Recklinghausen primesc numeroase telegrame din partea populației care cere interzicerea întîlnirii membrilor organizației „Casca de oțel”.

Deputați australieni se opun aderării la pactul S.E.A.T.O.

PEKIN (Agerpres). — China No-

uă transmite: Ziarul australian „Tribune” relatează că Ward și Calwell, deputați la burși în parlamentul australian, au criticat intențiile guvernului de a trece Australia în pactul agresiv S.E.A.T.O.

Calwell a spus: „Lumea are nevoie astăzi de o nouă ordine care a fost promisă după război și care nu a fost niciodată împlinită. Asiaticii nu vor lupta pentru vechia ordine, pentru foamele, vîrsări de sînge și lacrimi”.

Situația din Maroc

MAROC (Agerpres). —

Numerose organizații sindicale din Maroc, afiliate Confederației Generale a Muncii, au publicat un comuncat în care expun revendicările muncitorilor marocani și cer guvernului francez încheierea unor tratative cu adevărații reprezentanți ai poporului marocan.

În comunicat se arată de asemenea necesitatea încetării stării de asediu, recunoașterea drepturilor și libertăților poporului marocan și încetarea represiviilor săvîrșite de autoritățile coloniale franceze.

CAIRO (Agerpres). —

După cum anunță agențiile de presă, un grup de conducători naționaliști din Maroc au adresat telegrama primului ministru francez Mendès-France, în care protestează împotriva represiviilor sîngeroase săvîrșite de autoritățile franceze împotriva poporului marocan.

Telegrama adresată premierului francez Mendès-France cere rezolvarea urgentă a problemei independenței Marocului și acordarea de drepturi și libertăți constituționale poporului marocan.

Ravagiile inundațiilor în India

CALCUTTA (Agerpres). —

Inundațiile continuă să facă ravagii catastrofale în India. Astfel, de la începutul lunii august mai multe milioane de indieni din statele Bihar, Assam și Bengalul occidental au fost victimele unor uriașe inundații. La 26 august, revărsările torrentelor care coboară din munții Himalaya, au provocat mari pagube pe o regiune întinsă, inundînd peste 7.000 de sate cu o populație de aproape 7 milioane de locuitori.

În Bengalul occidental, 500.000 de persoane au avut de suferit de pe urma inundațiilor. De asemenea în Assam, revărsarea fluviului Brahmaputra și a afluenților săi a provocat pagube serioase, lăsînd fără adăpost o populație de aproape 700.000 de oameni.

Spectacole

„GHEORGHE DOJA”, azi, 31 august: Aventură la Marienstadt. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„NICOLAE BALCESCU”, pînă la 1 septembrie: O noapte la Veneția. Repr. 3, 4, 30, 6, 7, 30 și 9.

„HERBAK JANOS”, pînă la 5 septembrie: În numele legii. Repr. 3, 5, 7, 9.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 3 septembrie: Volpone. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI”, pînă la 3 septembrie: 1. Actualitatea în imagini. 2. Noutățile zilei. 3. Rostov pe Don. 4. Marele călător Kimsob. (Desen animat în culori). 5. Luptă împotriva turbării. 6. Răfușul neascultător. (Desen animat).

„SOLIDARITATEA” (Gai), azi, 31 august: Pumnul de fier. Reprezentații în zilele de lucru la orele 7.

„MAXIM GORKI”, (Micălaca): azi, 31 august: Ceapă. Repr. în zilele de lucru la orele 8.

„NICOLAE BALCESCU” (Lipova) pînă la 1 septembrie: Familia Ben-thin.

„PETOFI SANDOR” (Radna), pînă la 1 septembrie: Fluvialul Huai trebuie îmblînzit.

„POPULAR” (Sînicolaul Mare): pînă la 1 septembrie: Lupta pentru viață.